

प्रवेश सं०

नाम करुणा नाथ मिश्र

पत्र सं० १०२२

स्वोक सं०

आवार ८०२५३४

प्रवेश समय

प्रवेश सं० अ० पा०—७० एम० सी० ह०—२४५९—५००००

विषय: ।।

घन्यकार

कम सं०

अचार सं० (पंक्ति) २०

पंक्ति सं० (पाठे) २०

लिपि: २०

आवार: १०२२

002235

दृ० ६८७

वोकरा इतर एवं चौं॥ अटक कुरा याति पूर्नो॥ जगतः वोकरा इतरः॥ त्रयोदक
 गतश्चतमेक इत्यादिः॥ परः सत्तक पादास्त्र त्रसंजात्युद्दिताः॥ १७५॥५
 निपरिभाषा सनातिः॥ १६॥ हारः ओं॥ त्री॥ अश्चिन्तय प्रधुर्य ईश्या मित्रो वाया
 कायव्यं दुष्कामवसन्नावहना स्त्रचो अश्लीलाद्वारर श्चिन्ते इव च्छुद्वं सात्यता
 स्त्रचोः सत्तेताः जडगदेवताः स्त्रक्षपक्षत्तुर रोद्मानुयुजं त्याहं सतेताः परमा
 देवीकुरुचिदिदेवं द्वाचेदपि देवनस्मिन्दहियं तिद्वारराणानुषुभं त्रिमणो लेलामा पृहं द्वसो
 तिद्वारराणं न धा। तिदिः काण्ड्यं आग्नेयं न निनोति पादो ब्रह्मो रेत्वतो निर्मथ्या उपनी
 या न्यां सुसमिद्वृती भ्यः समिद्वा वाज्ञस्तन्त्रपान्तराशं स इको लीह

॥८१॥ ईशीर्घारुजासानगांदे ज्ञेतोत्तरोपचयेत्स्त्रैदेवः सरस्वतीकानारते
 ॥४॥ स्त्रैषादवनस्यतिः रुतवद्विजत्यचंद्रवताएतदक्षीस्त्रैमेतेनान्यान्तु कादेवज्ञा
 त्येकादशकानिलनरसंसान्योपदर्शकोलानिलेनन्तरं गंडुकिवेष्यदेवमिद्
 तोदमृतमैतत्वं प्रेनसक्तीलाल्लाग्नेव्येदानेव्रायरुगीयेतक्षाइपिण्डादस्याभा
 भिन्नान्तेष्यज्ञेदद्वन्नाः सर्वत्रौत्तानेवेव्रायरुगीयेतद्वायस्याभ्यन्तुर्थाभिद्वयसाम
 तेष्यप्रेन्नास्तीवैसां दोसामानामातपेचवाल्लणस्यलाभ्यन्तुर्थाभिद्वयसाम
 श्वपेवस्यादक्षिणायान्याः सादसस्यलानाराणसीधांसात्रतिलम्भाग्निमारामा
 रुते॥ १॥ ३॥ हरिऽम्भा अयमष्टावार्भवमिहष्टकेष्ट्राग्नेष्ट्रातपुंजोत्तेन्ना॥ ५॥

चतस्त्रआश्रित्यस्तथासाविभाआग्नेष्योद्देवीनामेकेकेदाणीवरुणान्यग्ना
 यीनांघावापथिव्येपार्थिवीषद्वैस्मयोत्तोदेवादेवीवातीत्राश्वतुर्थिशतिर्वायव्ये
 केद्वायव्योमेज्ञावरुणमरुवतीयवेश्वदेववोत्तमास्त्रियाः रुद्धीआयोत्त्यर्घद्विज्ञेतिर्वै
 ष्यस्यतः पुरुष्टिभिर्मरानुष्टुभिस्त्रैश्वामित्विशीप्रतिष्ठास्यपेचोनाडीगतिः कृष्ण
 मृनः पेशोस्तुविमोघेश्वामित्रौदेवरातीवारुणतुर्जेष्टमसादौकाय्याग्नेसापित्रञ्चो
 स्त्रियोग्यत्रैस्यात्तामागीवायद्वित्सोकीवास्त्रदर्शाग्नेयेतश्वेमत्तोनाग्यत्रै
 लादेवीत्रिष्टुव्यत्रग्नावानवपकनुष्टुवादिष्टुव्यद्विज्ञेत्रुखन्योपरेष्ट्राचोत्तिः
 कोस्माकेपादूनि च्छव्यत्रिष्टुप्यर्थत्वावाश्विनोषस्योत्तमग्नेष्ट्राहरण्यस्तु
 पअंगिरस्यत्रिष्टुव्यत्याक्षीष्टाळ॑२योचेष्ट्रद्वयपेचोना॥ ३॥ एतात्राश्रित्यद्वादशाश्रित्य
 मोसत्योन्प्रजापतैहरिश्वंस्यात्ताचर्मप्रशासावायव्यत्सुतांक्तु

॥सर्वो॥ नैमयम्बत्तेऽच्छुभी कृपान्विकादरा सापि त्रैनवमी जगल्यार्थः लिंगोक्तदैयतपादे
 ॥५॥ नवोपियतिः कृत्वा योरज्ञाने येषामा प्रस्तुर्य ऊषु योव्यो कीक्षयं ज्ञानाग्नारु
 तेहि गायत्रेन्दुकदृश्य दशज्ञा गायत्रै तज्ज्ञा सो जात्यज्ञस्य त्यं येरक्षेति
 नयदहरणमिकार्द्धम्योनम्येत्व आदित्यभ्योगाय तेहि से रूपेदराकोक्षकं दृश्य
 मनवरोद्देत्ततीपमित्तावस्तु चात्यत्यक्षः सोम्यो त्यानन्दुवग्नेष कूलावस्था
 ॥६॥ इवः काश्वरं आध्येन्द्रज्ञागायमाद्योदृशोऽन्युपसां च त्वं मन्त्रेदरान्तुष्टुभे
 मर्द्दयोद्योदृशेन्द्रज्ञाभ्यन्नोनास्त्विनं तु ज्ञानार्थ्यम् अत्यन्तं दराज्ञागायं तु
 सहकाक्षायस्य त्यक्ष्य अतुष्टुमेत्तुष्टुसे सन्तोनासोर्पनवाद्यम्यो॥ रामा
 सस्तु चोरो गन्त्वा उपदेशोद्देशोद्देशोद्देशो भिलं पंचाना सम्मोहित्वेष्टुवत्तम् ॥७॥
 राम

शिराद्दृश्य पुत्रमित्रन्तम्भध्यायत्तं भद्रं शिरोऽवास्य पुत्रो ज्ञायत्तं सुत्रयोदयं से
 त्रिष्टुभान्युष्टुकादरां स्वेत्रिष्टुभीमानो त्यात्रिष्टुष्टु अष्टमीनवमी चांदिवाश्च दक्षो ज्ञा
 गते स्वेषप्रवर्द्धं प्रसंक्षिप्तायेन्द्रचिन्तवंतो उभागोत्तमं आग्ने यंहि च तु त्रिष्टुष्टु वंते
 वया इत्यसन्तवेण्यानेत्री यंवहिं पेचा स्माइतुष्टुकरो ऽप्याप्तं प्रसन्नो नालेन व
 र लं पंचोनामारुते त्रिष्टुष्टु वंते परमाग्नेयमें द्वात्यस्थादरापराशारः शाक्षी
 द्वैपदेत्तद्विवर्तेषु श्रीनेत्तुष्टु कोवनेमेकादरासोपत्रदरानिकायो राघवोपप्रयं
 तोनवेगोत्तमो राज्ञुगणो गायत्रेन्दुत्तुष्टुपस्वयं च कालेकथाभित्तो गायत्रेन्दुहिर
 ष्पकेशो द्वादशो योत्त्वयोत्त्रेषु भीक्षिहौ पूर्वोन्नयेवामन्यमाये साक्षीक्ष

॥४३॥ शर्लेंद्रकोंते हुं पाधिवस्यानिपाति नोदृप्यज्ञेनुरैर्दर्क्यते ॥५॥ इदेनवोकेषु
 वर्जनगत्वेत्सम्भावति जागत्समाविधिरामिः एव नुष्टम ओऽलिहोक्तं गाय
 च व्रेषुभा स्तुत्रगत्वः ब्रह्मादरामारुतं प्रयम्पते त्रिवृत्सामरुतो दशगा
 पत्रं व्रेष्व थासः प्रदृशत्साविष्टुमीद्वायासप्रस्तारवेत्तीवं च मीधिराम
 पानादरावेष्यदयेत्तुपेवाः प्याः सत्तमीवजगत्वः पश्चिमिवादृश्णानं सद्गुनी
 तीनवगावदत्सानुदुर्लभेत्तान अविकासो व्यवेच्यमादिगायम्प्राप्नाद
 दरोक्तिक्तेत्ताठल्लाभ्यां त्रिवृत्सत्रिगमादिषक्तुक्तेत्तात्मात्माप्रियनीरामा
 ग्नोवामोद्दादशा-तीपामोधमाच्चात्मनुदुन्तपामास्त्रित्वांगमम्भा ॥६॥

८०

६।

एनीजगतीवैमर्छेराकुत्संभाव आनेवेत्तद्विष्टुबेत्तपूर्वोदिवास्त्रयः पादादेवांस्तु
 न्तोमित्रोद्वौलिंगाक्तद्वतोपदेवत्वेवास्तुत्तें ॥६॥ दूक्तोदेवोपसापवा
 ग्रयेप्रसेत्तयानेभवियोदसेपनोक्तोशुचयेगायत्रैवेश्वानरस्यत्तचेवे
 श्यानरीपेत्तात्वेदं सएकाज्ञात्वेदस्यमेतदादीन्यकम्हयांसिंस्तुत्तक्तसह
 सहस्रमेतत्तक्तस्यपापेसदोषेकोनावार्षीगिराक्तज्ञाश्वांवशीष्मसहदेवमयमानसुराप
 सः प्रसंदिनएकादराकुत्संश्वत्तस्त्रिदृबेत्तमाघागर्मस्त्राविष्टुपनिवंदिस्तोतेमानिष्टत्त
 तेष्ठोयोनिर्लिङ्गेच्चद्वाएकोनास्त्रितोवावेष्वदेवंहीवांत्तमेत्तात्मिष्टुबृष्टमीमानहा
 न्ते इत्तीपवस्थ्येद्विष्वत्तमस्त्रिष्टुबेत्तपूर्जस्त्वेयद्वान्नोसत्तोनेष्ट्राग्नेत्तुविष्वत्तेष्ठोलते
 नवार्मवंतुपेचम्भसेत्तिष्टुमौत्तेष्ठन्येवात्मात्मिष्टुवीक्षेपं चाधिकाश्विनेमाप्नोपा

सर्वी० दोलिनोक्तदेवतांवत्योऽप्यप्यमे॥६॥ इति विशारात्मसंक्षिप्तदीयोद्धुर्गात्रेभ्वमाटकादशाराद्दृष्टि
॥८॥ त्रिषु वते चित्रं पृथ्वी सोयैना सम्भवाभ्यो वै चापिकां कक्षी वाणी देवजन्म संडरिक्ष्य सूतं आ
श्वजन्वै मध्य आवामे कादरां वांशयं दराजागतं कारापद्मादरां सादुःस्व मनाशि
न्या यागाद त्रीद्वितीया ककुपूत्ततीया चतुर्थ्यो काविराजन्म सूर्यो वै मीत
न्तु राराप अहर रेतुलिम्बिवार वृहतीकृतिर्षश राद्विस्त्रीगाय यः कादभ्या
पंचानाय व्यदर्वया॥८॥ इति प्रयमाणक त्रयमो व्यायः समात्मा अ॥९॥

त्रयो वै व्यदवमावो विराज्यो व्युः सत्त्वानोषस्पन्तु लाउद्धतीरते वान
सह स्वनयस्य दानस्तु तिरुपत्तगत्या वै मदानिति कक्षी वान् दानतु राम
एः वै चमिर्मावयव्यतु लावो ले अन्तुष्टु भोमावयव्यरामशाकोद्दृपत्ताः संक्षीप्तम्॥१०॥

दोऽन्नमेकादरापक्षद्वात्मोद्योदासंरामेयेनुपारुच्येसर्वमात्मण्डनशातिर्घतिष्ठ्य
यजायताण्णेयतमेकादरापष्ठ्येद्वीप्रशावोतिराक्षीविश्वरुद्याहिरामात्मात्रिए
विशायनतया वयेषद्युवेतमेशपार्वतोद्द्वित्तमेसत्तादोन्निरुद्धिस्त्रीनुष्ट्रोगायै
त्रीधतिरश्विरात्मावद्वायव्येत्वाएः स्त्रीर्णनवं चनुर्थ्याद्योः वै चौप्यश्वोपां ले
अर्णीप्रसुसत्तमेत्रावरुणं लैम्येलंगोक्तदेवते अंत्या त्रिष्टुपां॥११॥ सुषुमत्यमस्त्रिरा
द्वुरप्रप्रचतुष्कंपोल्लमस्तु श्रौषके कादरां वै श्वदेवीमेत्रावस्त्रण्याभ्वन्यस्त्रिस्तु
लैफ्लामेपीतारुलैद्रामीवाहस्यत्यांवैश्वदे यंत्यात्रिश्वप्यं च मीरहती
वैश्वदेवमेतदेव मन्यासामप्यस्त्रक्तप्रद्योजेवैश्वदेवत्वेस्त्रक्तमेद्यप्रयोजे

सर्वाङ्गं पल्लिं जे सादेवता येदिषु देससोनार्थं तमा ओच अथ आज्ञे यं तु द्वित्रिष्ठवं तं तु विष्टु बृ
 ॥१॥ रामी वावक्षी त्वी सभिष्ठ आप्रिय आनुष्ठमं मंत्रे द्विप्रत व्यसी मष्टावा ग्रन्थं तु ता। त्रिवं
 तमेति प्रसत ब्रागतं तं पर्खं तपे चात्यात्रिष्ठु द्वित्रिष्ठी नं कथा मथी नहः सदे राजं पु
 रुत च मोक्षिहं सिवं तव मेत्रावरुणं मेत्राद्यायुवं महेयामहेचतुष्कं वित्तोः षट्टु द्विष्ठु संहि
 प्रगोजागतं स्त्रे इमञ्चाद्य स्त्रवो नवं पंचावो धिष्ठु वाच्चिनं तं द्वात्रिष्ठु भी ७० वस्तु अंत्या
 तु ए पूष्पधावा पंचाद्यावा एविवीयतः जागतं तु तोहकमुष्मेष्ठः षट्टु नाम वेत्रि द्विष्ठु तोहा
 नो घाणीकाश्च लुति लुततीयाष छ्यो जगत्सीयदक्षं दः सप्तोना स्याद्य पंचाशद्वृत्ताम
 पस्तवं त्येतत्साशया ल्लापु न प्रश्नप्रतिवाक्या न्यत्र वाय णज्ञानमोत्तापरम् रामा च ॥१॥

च पादेष्वा के ज्ञानोयक्तात्रेयं सर्विं क्लेसत्ताद्वचार्माग्नोरिति जगल्लह देतं तु वेश्य
 देवं यस्याः सज्जुद्वाद्वितवाचः समुद्राआपो भरं साप्रस्तारतः राकमप्रतिशक्षमउ
 क्षाणं एक्षिमिति सोभवत्यः क्षिरानदत्तात्रः सर्वेवायुष्मकेशिनश्वतादिवाग्नाच देवेष्मि
 अं सो थोदादर्शोत्तमं वत्सर संस्तुं कालचक्रवर्णं यस्त्रेयज्ञेन साध्ये भ्यः करा
 तु ए पूर्वोरीष्ठी नामिदेवतायोग्यासरस्यते मूर्खीयवाक्यापं बोनासंयादस्तु लीया
 यमुजोनस्तोवाक्यमेत्सत्स्त्वोगस्य चरिष्ठाइद्यस्येकादशी च मरुलोक्यं द्वेष्व
 ता ॥१॥ तेतत्वगस्मो मारुतं हृद्वित्रिष्ठवं तं मित्रावरुणं क्षेष्ठु तयोरुर्वशी मध्यर
 संदर्भावासतीव रेकुमे रेतोपतततोगस्य वसिष्ठावज्ञायेतां सहस्रमेका

सर्वानु० ददा देवं शिष्यामशास्त्रात्रिषु वेत्तमहो क्षेत्रीयापिराज्ञन्तं पंचागस्त्वै इहविष्णि मस्ता
 ५१७॥ मुपवल इदां गस्त्वयोः संवादे एदस्त्रभागात् तीया चेद्वाक्षरं वतु वीचादी वर्णवी
 तिस्त्रो नुषुभः प्रतिवः पञ्चारुतं तु चतस्रो त्वामस्त्वतीया क्ष्यजस्त्वं च गायत्रे
 गायत्रे त्वत्तीना त्वं जात्वा ददा मस्त्रिष्वक्षानुषु वेत्तमहो वाप्त्वं वामी विभ
 मात्संज आवध वर्णन्नाः पंचवद्व्याप्त्वीः वद्वायापलोर्तेपामुद्रा मां अगस्त्व
 स्त्र व्यवहृत्वा भ्याम्याग्रस्वर्थं संवादं अत्तं तेवा सीवलं वाच्यं वहुमादी अवर्तम
 व्युवा दृशाव्यिनं वेक्षुनवा भूदमस्त्रेविषु वेत्तमहो वेत्तमहो वहुमादी अवर्तम
 ५८ कतरेकादशावा वाप्त्वीमानो वेत्तमहो वेत्तमहो विलुन्वन्नस्त्रियो मनेत्वा वानु० ॥५१८॥

वीर्तीतीयो मेपं च म्याघाभ्यात् स्त्रो नुषु भोमा इहतीयासाप्त्वा आप्त्वी गतेन यादाग
 नेयमनवीण भाह्य स्यमेकं कतः शाकशोपनिषद् न त्वास्त्रो र्यं मानुषु भोविष्यते कावानग
 स्त्रः प्रावेवी दृश्याम्याघात्वित्ति स्त्रो महावेत्तमहो महा इहती वय आंगिरसः रोनहो त्रोभृत्या
 भागर्वः रोनको भवत्स गन्त्वनदो द्वीतीयं प्रेतुलमपलमन्नजोगतं तु ज्ञेन सतोनास ५१९
 अद्वेकादशाप्रस्त्रमीजगती त्रुषु वेत्तमहो माहृति र्मार्गवेत्तमहो ताष्टावानुष्ट्रभर्मिमां
 मेगायत्रे क्षेत्रं षट्याज्य विलोक्यानुषुप्त्वा ॥३॥ भेत्तमहो ताजोहत्रः श्रुष्टिस्त्रैकेऽविराम्य
 नम्नतेत्यो यो ज्ञातः पंचोनक्तु सत्तोनो भाविष्यत्वं वेत्तमहो ददा प्रधद राप्त्वो नत्वा
 त्रिषु सदस्त्रेषु दिविषु वेत्तमहो तरपापिव मंतेस्त्रो विशु दुपांविश्वजितेष्वद्विषु वेत्तमहो
 कदुकेषु च नुष्ट्रमस्त्राम्याव्यतिराकरमेत्याभिष्ठिकी गणानामेकोनाब्रात्मेनस्य सं
 ॥५१९॥

सर्वाङ्गु हृषीहस्या स्तुति इति गः त्वं क्रेस्यम् सत्रिषु मूर्मा ॥ १४ ॥ से मोषोक्तरो मात्रिषु चादशी च सेवा
 ॥ ७७ ॥ वेदानः पंचजागते एव जुञ्जनु खात्रि लागर स्त्रीना कूर्मी गत्सम दोहगा इत्यमिद
 मकादरात्मारुणमुपात्मादुःस्वप्ननाशनी अत्यवता: सत्त्वये अर्थद वस्त्रत्वे कादरात
 वेतत्प्रभां दासानामासरस्वात्तसमिति सारस्वतो द्विक्वायो बाह्यस्पत्तवामासम्मादेस
 त्तरं अदेवा न युवतीं स्वप्नदा जागते यन्तुषु वेतत्याप्यमिम्बन्नाद्यात्मात्माप्ना
 द्वद्वाका वामासनीया अन्यारेत्यात्मेण गोक्तव्यवद्वानं पंचाना दादिधारा परामान्तर्माप
 दुवेतमुपेमपानप्रीयन्तु अपेक्षतयन्त्रिगतेत्तु ॥ १५ ॥ मेदस्वादुष्ट्यएकादरासा
 विवेगान्विष्वादानीविविजेसोमाष्टुष्ट यापदसामाप्त्वं स्वादु चोप्यदितवी राम
 वासकागायत्र तु कीदिवता: विद्वगेणावेतत्त्वेत्येवामवीदाप्यायवेत्तम ॥ ७८ ॥

सर्वांगुहृषीनोवात्तत्त्वायः पादोवाअर्थाद्यावित्तमनुषुभीष्मी दृहतीचकनिकरं वेष्टदाक्षण्णउत्तागतेन
 व्यातिरक्षम्येष्वेत्ताम्यामृषिरभनिष्ठारुद्यमानेशकुतेत्तु दावकुशक स्वेष्टीरविरेष्टदलुष्ट्येषु
 भिष्ट्वं वेत्तु चर्यवेत्तु चारतस्येष्टएव गायीपुत्राजडी गायिनोविश्वामित्रः सत्त्वीष्टेष्टदलमेष्ट
 यत्स्वामस्य अधिकावेश्वानरामपचोनावेश्वानरीयन्त्रिजागतेत्तुवेश्वानरापेकादरा
 समित्समिदाप्रियः प्रदग्धिः पकारवृद्धाग्नेयमोरव्यामासप्रियिपात्रोदश्यते ॥ १६ ॥ अर्था
 ॥ १६ ॥ द्वितीयाष्टकसमाप्तः ॥ १७ ॥ ३० प्रथेजंतियप्सलुतिः षष्ठ्याद्याभिर्विवेत्यात्माच्छ्रवेष्ट
 देवीवार्त्तीयासप्तम्यावनुषुभीमरवाचोनववाहतेत्रिषु वेत्तेत्त्रामद्योष्टिहेमामृहीतागायत्रीते
 द्वामीदेवाम्बंप्रवः सप्तक्रपमेत्तात्तु भंगाहेतावेपात्रसाकात्मालीलस्त्रयमूर्मिः प्रद्वागार्थं स
 निष्प्रमानं चकतोवेश्वामित्रसुप्रवानेऽमिहीतारंगाचीठामिसुप्रसमाद्यात्यवेच्चदेवामविमन्नउपाधेआ

सर्वानु नुहुभीविराहृपासतोहृतीचांस्यांसउपुपुरीव्यक्तिम्योनिर्मिथिदेवश्वादवरातश्वमा
॥१३॥ रतोततीयासतोहृत्येसहस्रागायत्रमाघानुष्टवद्विवेशाज्ञमुपात्यग्रेवोद्भानरुन
वत्त्वोवेष्वानतीपमारुतोज्ञागतोहृत्यात्मनीतात्यापाध्यात्मनुरित्यवेष्वो
नागायत्रे ल्लत्यापाध्याकुञ्जवस्ववद्वृत्तीयात्मुल्लक्ष्मिएष्वजगत्यात्मीद्वाक्षायाच्युत्येष्व
शमीद्वाहृत्यानुरन्तेष्वक्ष्यकाद्व्युपात्यवडात्यपचम्युलेष्वेवां॥१४॥ इदंतिष्वाधि
कंद्रेयासकुशिकावैश्वामित्रविष्वान्त्वारंदसामैश्वनात्रपर्वतानासनानासपोद्वान्तीतिर्विष्व
श्वामित्रयोत्तिर्वीक्ष्मीसननदीक्ष्मीवत्तुर्यापम्यसमीदराम्यैष्वषीसनम्या। स्वद्वस्तु
प्रत्ययाबुद्धिवद्व्युत्तिदकादरातिश्वाहिद्वामस्त्वोम्यारापम्यत्वानिहृत्यम्यमानतिश्वमत्तुमा
वानेहृत्यापेगायत्रमस्त्वानुरुवामित्वदरशप्रजापतिःसपश्वामित्रवायावाहृत्यावत्तिर्विष्वाम्याम्या॥१५॥

२८

इदलागायत्रेसाक्षन्तपनभायात्मांवयेतेपेववाहृतलामेदेयुभ्यस्यमस्ताक्षस्योरोसा
महाप्रदःस्याहोर्वर्षष्टीप्तेद्वादरांघोत्योत्त्वोज्ञागतगायत्रोधानावेतमष्टोरसीर्वि
गामत्रेष्वशीज्ञगतीश्वापर्वताच्यनुर्विरामिःचेष्वस्त्रोपद्वत्तिपेचदृयान्तद्वेष्वत्तेससर्वद्विष्व
स्त्रोर्वपांगस्त्वतदेंसाअभिरापायीस्तावस्त्रिष्वदेष्विष्वोनवस्त्रिष्वाःश्वन्विदरामीवोक्त
स्योजगतोत्रयोदशीगायत्रीद्वाहृत्याविंशीद्वाविंश्योनुष्टप्रोत्यादशीहृतीमेसहेष्व
पिकोक्तगोत्रःप्रज्ञापार्विहृवेश्वदेवंहोषसः॥१६॥ नताल्लोपमेष्वेन्द्र्विष्वात्मित्रिवनेंमि
त्रोमेत्रेचतुर्गायत्रेष्वत्तमहेह्यःसन्तामित्रेज्ञागतत्त्वोल्लेष्वश्वेष्वउपस्यामिसाऽ
ष्वनैद्वावक्षणवाहृस्यस्त्रेष्वोक्त्यमेत्रावक्षणस्त्रेष्वाअत्तेज्ञमस्त्रमा

सर्वी- र्वोकाचतुर्याधागापम्बोयः पूजपितुदेवपित्तमनुष्वान्वपे व औं जाणिशुनः श्येन रूपे
 ॥१८॥ अं द्वो इति लभ्यते भास्त्रम् भुपस्य सवापदे वो गोतमं क्षत्रियं मंडलम् प्रथमं घन्ते विश्वाति
 रज्जतिजगती भृति सपाद्या व्यत स्त्रो वाक्यं श्ववाया समेवावः वाक्यावाया रौद्रीह
 वृष्टपं वो नारा शो द्वां॥ २०॥ वेश्वान राय वेश्वान रीय वृष्टपं द्विकादशाय भित्ताय देव
 जगती वेश्वान नुम्भो द्वुतं वो द्वाया य वेत्त वेश्वान रीय वेत्त मध्यपदवाक्यं वेत्त वेत्त मध्य
 पदवं लिं रेत्योऽस्ति क्षत्रियं पञ्चुपासा वासनम्भ्याः १ चको मुरव्यो तत्तीयः सत्त
 को न वक्ष्याद्यम्भाः पं चकः पादं श्वतुष्टः सत्तकस्त्रेषु भश्वन देव अपत्तं राम
 न्रम्भिः पं च विग्रहो लदे वत्त लेक वृत्तम् / गुराम्भहतिए रागाय वेत्त विश्वावा ॥१९॥ २१

दितिश्वाम्भों सो मकं साहदेव्यमन्यवदत्तराम्भासम्भ्यासम्भ्यानावायुर्याचतासमः सेकं
 इत्तेमहोऽआसिश्वानेकपदवेश्वाः सत्तानासेनादैश्वाहितिवासेदवान्वो॥१॥ २॥ एवेत्ता
 दशानउआयातुर्येनः कथोरात्यास्ति स्तेक्षतेदेव्यो काकासु शुतिसु पांसः नुषुपं कोअया
 पावहुमनुः सत्तायाभिस्त्वभिर्द्विप्रवात्मानम्भिस्त्वावेद्वावात्मानेपरानवायो
 वाश्वेनस्तुतिर्गम्भेनुपेचात्याराकरीत्वा पुजेऽप्रासो संयोगः स्तुतो न किञ्चतुर्विश्वावा ॥३॥
 वश्वित्त्व्युपस्यश्वगायत्रेस्यस्येव्यनुषुप्तेऽकमापेचोनाषुपादनिच्छदात्मनश्व
 लुर्विश्वाभिरस्ताम्भासेऽप्राश्वो स्तुतो ॥४॥ २३। प्रसभुम्भएकादशार्भवं वेत्तम्भुर्विश्वे
 होपनवानश्वो सात्रिषु षुपनीष्टो चतुर्षु वंतं मुतो हिष्ठादरादधि क्रीहिष्वावा

सर्वा० अतिरिक्ताया बृक्षं मनुष्यं द्युदि कारणः प-व-यत्सो याजगतों सारोर्धामो कापदेण्डवस्त्रं तेऽप
 ॥१५॥ साहृताद्युराक्षमदस्युः लोकुक्त्वमया भावा भाव इतेः कुशदसत्त्वलील्लभे व्रजीकृतो लोहो चैत
 त्वमैकं तेऽपनेपस्थान्त्रिमुखेष्वर्गवायभालेष्वायत्प्रयत्नुगायत्रयायो-बलुष्मानुष्मेवायाम
 वर्णाणि ।५ वे व वा य वीचेद्वारालं एवाइन्द्र्यद्वावायावर्णं काद्या वार्त्त्वयसेवेद्वी
 वी रेखा क्रमान्तरं ।५४५ उद्दमयमेव यमेवासाधाय नद्यान्वस्यस्यायत्प्रदाप्तां इतिमन्त्रं
 विष्वायज्ञिष्ठुर्वाय एवायवर्णं ।५४६ उद्दमयमेव यमेवासाधाय नद्यान्वस्यस्यायत्प्रदाप्तां ।५४७ इतिमन्त्रं
 अस्माः क्षेत्रवप्तवाय उभ्यकापस्थुर्वाय द्वात्माय वाय भूमनासाधाय वृत्तुकांसे नम
 संक्षीयेत्पर्वतं कामाय वर्त्ते वृत्तमध्याद्यिष्ठायावप्यजग्मित्वं क्षेत्रं ।५४८ अस्मायै वा व्यक्तवाय ।५४९

भिर्विन्मानिष्यामोक्तात्रिः प॒ व॒ भ॑ भ॒
 दुधगग्यिष्ठाकुमारोर्यगतानुभापाकाकुर्वतं केवीस्त्वा कुरुत्वाएव व्यमणेयमुक्तुत्वाविशारद्यै
 तीयामारुतराद्यावच्छं विलानमन्नएकादयं सुमित्रायाप्रेग्यत्रम् अन्नेऽराकांत्सर्ववद्यत्वः पंस्ति ते
 लामन्नेसत्तजागतं ॥८॥२८॥ इतित्तीमाएकसमाप्तः ॥दुर्जाद्येवमः ॥१॥ लृणा ॥३२॥ लृणाऽप्यु
 द्यमन्नेगयोत्त्वावच्यावकां अग्नो तिष्ठमेत्यावत्तु यो चेतनोऽस्यहसुत्तेसरेजागतं प्राप्तयेत्कृतोजापत्रेव
 अन्नेस्त्वामेवप्रवेष्यसेवेचोलास्तोप्रस्तोवृहत्प्रसुः पंस्तेत्प्रत्ययः चातर्मत्क्वाहाद्वितोभ्यवद्यावग्निर्गत्या
 वन्नुष्मोविशाद्युपंयमणेवत्तु वृप्त्वं प्रपर्यन्तः पंस्तेत्प्रत्ययः मनुष्मात्मनोवद्यसः
 विश्वचर्षीत्तेऽर्जतेजोवामनोत्तोवापनावावेध्यः सुवंधुः श्रुतवं पूर्वप्रवंधु ऋक्चौक्त्रिष्ठृपद्वन्नेष्वाय
 य नववस्त्रयआनुष्ममेवत्तेजोवामनोत्तोवापनावावेध्यः वैत्तेष्वायद्वैवस्त्रोरुष्मात्मवापत्रसः

३

सर्वानुकूलस्त्रियोनामारतथा श्वेतोंलालिस्त्रोनुकूलोन्तलामेनेदपादितिसर्वास्त्रिकेविदेमेषाग्नीस
 १७४॥ अस्त्रियश्ववादत्रयीत्रिषुपूजगतीत्रिषुवनुपुष्टगपम्बोमर्धप्रापेनोनाजोरवीतिः क्षेत्रेषुपुरा ३
 नामदोशानसोवापादः कृस्यवल्लसंनचकोष्ठत्रराजास्तुतदोशरापसोनावस्पूरुणमि
 तिकोत्थोशानसोवापाद्यापाद्यानात्मद्वृद्धिशगातुः ॥१८॥ सहेदराजापत्वेत्संवर्
 आज्ञातरामेनवत्रिषुवेत्यमल्लशम्भूवस्तुतरापरः सः पञ्चतेसआगमत्वृत्तीयाज्ञगती
 सेनानुनामेवाज्ञिरुग्रेशानुषुभेदिदपनज्ञेतमापाहिनयमुद्दिशेयन्यानुषुभेदेच
 चमासाऽतदादीतितितः स्तुतिकर्मतादत्रिरवददः कोनुविंगात्मवश्वदवेत्तत्योऽ
 रमापत्तिज्ञगसावत्सेकपदावत्तमामृतोऽकादशीशोद्दीप्तवस्तुतेतमामृतावत्त
 पदात्प्रतिभापेचोनाकार्यवादत्साशन्येवदत्पकावदस्तित्वादिष्टुवेत्तविदाए ४
 १८५॥

कादगमसदापृणाहयोक्ताप्रतिभृतोसोदूनोदेवपत्तीमध्यात्मात्रिषुद्वितीयाच ॥१८६॥ प्रवृ
 जतीसत्त्वारथः कुउपचत्रतिभानुज्ञागतेदेवेवः प्रतिभ्रमोत्तमवाणिर्विश्वः अस्त्रस्त्रियः पं
 क्षेत्रमन्तेवेचोपश्चाभ्युत्तम्भिरुपायदीपायदीपायदीपायदीपायदीपायदीपायदीपायदीपायदी
 जगत्स्त्रियोवोद्योगेभानुषुमोपरापापश्वमूलाशावाश्वीमारुत्तेहत्येतिः पञ्चतेवको
 वेदपालराकुष्ठेत्तमनुषुपुरुषाश्विकुकुशेत्तरुसोगायत्रीसत्तोद्दहनीकुमोगायत्री
 सतोद्दहत्योवक्तुपसतोद्दहनीप्रशार्षीयपेचोनाज्ञागतमुपोसात्रिषुपुष्टमन्यवादयांसात्रिषु
 गेनवाहिस्यतेत्ततीयासप्तम्बोसतोद्दहनावारुद्धासोक्षेष्ट्रिएवतेतमुप्रवत्स्तप्तवेत्तमीकि
 द्विजगत्येत्तमानेयवाकेष्ट्रिकोलागायत्रेष्मावाश्वोत्रवेददश्वीतरत्तपुरुषीज्ञोदामैष्य
 वीतिसरुतश्वदानतुष्टप्रसांसवुध्याचतत्तमहिंशासीपसीपेच्यप्त्वनुस्त्रियमीसतो

सर्वानुष्टुतेननवश्रूतिनिमोग्रावक्षणवेतत् ॥३॥२७॥ सतस्यसक्तर्थनानाज्ञागतेवक्षणं पंतलित
 ॥१५॥ तुयश्चिकेतपदात्तहम्भाद्यिकितानानुरुपेतुविक्षुपापंचयजतप्रवोगायत्रेतीरोचना पवृक्ष
 मुक्तयक्षिः पुरुषा गायत्रेतानस्तर्वेष्वाहुरल्लभाण्डेश्चिह्निहृष्यदपदरावाग्नाश्चिनेतदा
 तुषुमेत्तकृष्टप्रतिनवावस्थः पोक्तमामातिपेचात्रिः प्रातर्यावाद्यिनानवसक्तयपि
 स्मुद्भाद्यित्तुर्थितिषुप्त्वयानुष्टुमोत्ताः पेर्गम्स्ताविष्वदपानवाहुदशस्त्वश्वाहु
 स्यनुदांतेष्वुतप्तामातेष्वद्येजतेष्वन्वावाऽधः सावित्रेत्तज्ञागतेत्त्वायत्तुर्वग्नाप
 त्रमाद्यानुष्टुबद्धदरात्रिः पाहुत्तेवमुदायात्तिस्तेजगस्तुपात्तानुष्टुविक्षुपात्तवेदा
 र्थिवमानुष्टुप्रसज्जेतोवारुणमिदान्त्रोपक्षेश्वरायानुष्टुप्रविष्वदपूर्धीतेष्वोनवेवामस्तु राज
 न्मारुतमतिज्ञागतेवाहुस्यत्वोनरद्वाजः पृष्ठनुष्टुत्तेष्वव्यव्यस्तानामारामा ॥१६॥

८

त्वेकादशानुष्टुप्रकर्त्तेत्तमज्जेष्वोमयाहोत्तहुवेसप्तप्रनव्यस्तमृद्धिनिवेद्यान्तीयेष्वद्विजगतेत्त
 पृक्षस्मात्तात्रिषुवहुच्चवुरोगोद्दिपदातेष्वज्ञम्बवमाप्येतद्विश्वान्तायानुष्टुप्रकर्त्तेत्तम
 वेकोनावीत्तहम्भसाषर्वज्ञागतेष्वान्यास्तप्तीमापेवदरयोराक्ष्येष्वक्षतिराकर्ष्यनुष्टु
 पृष्ठहस्तात्त्वात्तेष्वमनेष्वाचत्वारिष्वद्युपत्रेवद्वानाद्याष्वष्टीचसप्तविष्वनुष्टुपृष्ठिष्वपृष्ठेचां
 त्वे ॥४॥२८॥ विवप्तेष्वोन्तेष्वद्विष्वमुद्धमहान्तोनाम्बोर्नविष्विक्रोर्क्षिराक्षिमा
 उद्वादरानवस्त्विक्षादरयोवेष्वदेव्योयद्वेष्वक्षादरासुतद्वराउद्वायातेनवश्रूपीतोषेकिस
 स्यामान्यायमानस्याभ्यावर्त्तिनोद्वानस्तुतिराजावोगव्यद्वितीयेष्वीनांत्मश्वपादोमानु
 ष्टुपृज्ञागतस्त्वेष्वद्वितीयादिः ॥५॥३०॥ इदं ष्वद्वप्यः पेर्गाम्बरेकः स्तुतिराजावोगव्यद्वितीयादिः ॥६॥

सर्वानु कीर्त्यकृतिम् ३० अः शुनहोऽस्तुते चत्येकपानरस्तु सन्नार्थीगपानं इस्योद्युषिवाहकमानः
 ॥१७॥ ब्रह्मस्मै वलुवभानुयुनेवहस्येतपस्योऽस्तु योगिवश्वतुर्दिग्मातिः रायुर्बाहस्यपत्येष्वामि
 षक्तुर्भुज्मातिस्त्रियविगतो मध्यमयवासां प्राप्तानपत्रपस्त्रिन्नेत्राक्षयन्नामवं पुस्तमसति
 निरुद्धार्थात् उद्धार्य देवतानुरूपेण उद्धार्य देवतानामद्विषयकूनाप्राप्तायस्या
 उत्तरेकप्रयाद्यार्थाय यादो मोम्प्रोगम्यस्त्रियालिङ्गात्मादेवतापत्तिकर्त्त्वाकर्त्त्वानि विद्युत्प्रभावान्
 द्विपदासार्थं प्रस्त्रप्रलोकम्यतानस्तुतिः परोत्तराम्बुद्धिमिदेवतायेव्वार्द्धोद्युमि
 ज्ञानो दहती विद्युत्प्रभावस्यदिव्याजगती॥०॥ शास्त्रात्मेत्स्तुतिः ॥३०॥ पश्यत्प्राप्तम्भविति
 कीर्त्यकृतिम् ३० अः केष्टम्भवत्तेव त्रिगतो दहतीमहामतादहतीवाहतवाहतान्
 प्रगाम्यादित्यानेवः काकुमः च गतः पुरुषान्नकृत्वा तित्रितिमान्नाम्भास्त्रित्यान्न

नीत्यातिं गोक्तदेवताः काकुमः प्राप्ताः पुरुषात्तिगत्योदहतीकाकुम्भात्तीपरम्या
 द्यानुरुम्भारतो यात्यावामस्योदीकृत्वेचोनस्तुत्थाहेष्वदेवेहराक्षवेत्तु तुवेत्तुत्थाम्भ
 द्युत्थार्थवेत्तनत्थानासत्तम्याचाः पद्मगत्यम्भन्नुर्दिग्मातिस्तुत्थानुक्तेगोत्राभा
 रहाज्ञाः त्रिगत्यादहस्यतेद्दीर्घेः एतेवीभरतस्यवयेदरपोल्लत्यायत्रवेत्रवां पूर्वेननुष्टुपसंपूर्वेन
 हिंवोषड्यावम्भसानुरुविद्यान्वेद्यन्तुक्तेत्वाद्विषयाजगतीवनुदर्शेद्यन्तेत्वाहत्तेचनुरुप
 वेत्तन्तम्भत्येचोनागायत्रन्नुत्रित्रित्युवादित्रित्यवहस्तन्नुवेत्तन्तम्भकूनासारवत्तेत्रित्रित्य
 त्यादित्याजतीत्रित्यवेत्तेन॥ चाइरतित्वतुर्याएकसमाप्तः॥ श्रीकृष्ण॥ ॥३१॥ रुषेकाद
 ३१ दराश्चिनेकत्येकपादोत्तेभ्यः साधाविराकुं उश्चियेष्वकुपस्मं त्वेषास्यावपुर्वे

सर्वानुकूलं काददयमारुतं श्वेषां मे त्रावरुणं श्रुती नामं शब्दरुणं तु कोत्यजगत्यो मे वामदा वेदवक्तव्यं द्वन्द्व
॥१८॥ वितीषज्यामावपि विजागत्तमुद्धु यः सावित्रे वित्रिक्षु वेतां भिंद्रासामाप्य चेद्वासामेयो अद्वि
भिस्त्वं वाहुमयत्वं सामारुद्राचतुर्वेतामारोद्धीतम्यवकोनामायुभीरद्वाजः संग्रामो गा
न्यकुर्यामितुद्वाववर्मधनुर्धर्या सात्विरुपि विजयं च सारथिनोद्देव र अमोनश्वान्तपे त
रवजापानस्तग्नावालेगाजदेवताश्वाम्यासिष्ठः नवीदहस्तन्त्रेश्वान्याष्टपराः पञ्चादपालि
जात्तदेवताः संग्रामाशिवो मानुषु व्यतीतआत्माकात्तवेदवाश्वः संक्षेत्रवसतीवरीषु
गस्तमाणामुद्गवरम्भिन्नवान्तस्वेतः तु वरेतत्राधवेद्वायं रमन्तुश्वायततो नहतपश्च ॥१९॥
पश्चकारो दद्वाभेद्वसन्येवं रपिनिमो दद्वक्षेत्रप्रभापद्वृत्तेसमागम्यारम्भः राक्षपु ॥राम५
चा

ज्ञातेयस्य रामुणतो नाम जज्ञेव वसत त्रै भक्तिर्विद्वः समस्तमें उल्लेव सिष्ठोपरयद्विनिपेचाधिकृपवि
राजो द्वादशादशाद्वा ॥३३॥१७॥ उपस्थित्वेकादशाद्रभिन्नियोदशाप्रभु भजित्योदशाप्रभुः ज्ञात्तज्ञत्यन्तवेश्वानरीय
तु प्रश्वाजः सत्तत्रयोदयविनिद्वयो विष्ठुक्षशनमेवं च महानगमत्यप्राग्नत्यवेश्वानश्वियन्तमित्या
शहत्याद्युपस्थापयनं चोनागामायत्र मेजाद्वादशाप्राजायगमगेत्तद्वसतद्वपर्यं त्रेषु मेव हृपेद्य ॥१८॥
केइसुद्योगः पेजावनस्य च तस्मै त्यादानकृतिर्यात्मित्युपर्यग्म शंगरेकादश ॥३४॥२०॥ रामुद्गवेदशा
साविपवलवरेणाजन्तत्वामुद्गवाजेयानिरात्तत्तसीमः पैचेद्वन्मेग्नाद्रम्भाणायेसोपज्ञानः प्रयोग्नाद्वर्ण
गायत्रेविद्विग्नात्तत्तमाषुपचाधिकाप्राग्नथं तत्तीयादिपूर्वासौद्वाज्ञैरज्ञोप्रस्त्रिय नाणः रत्नप्रगामय
मालिमेसार्क्षीर्चिठ्ठेतद्वत्तत्पुत्रोक्तयस्त्रियः समाप्यत्तिश्वान्तलक्षवसिष्ठस्येवत्तपुत्रसाप
भित्तिनाउकेश्वित्यन्तः षक्त्वा संस्कृत्येवसिष्ठस्यसपुत्रस्येत्तुलयास्त्वादः प्रसुकाएच्च अधिकाश्वा
वेश्वद्वयाद्याएकविश्वतिद्विद्वाजज्ञामहे रुद्धेतत्तज्ञोहित्वुभायर्जः पंचानाशांतिः ॥३५॥२१॥

ती अतिकार्षित सादिविपं च मनि वो प्रभिन्न योरेको ना गायत्रे दराभ्याद्य स्वपः प्रगायाः पुरु
षक क्लन्त्यो घादरा दिसा स्त्रिसः सोर्यः प्रतिवांद राश्विनं तुतदौ श्रुम्भानवसत्ता चापिराजं आर्ण
रक्षणां वार्षिक वारा सत्तोपः स्वसुः षक्तो ग्रामतापं चातारिष्मीमातुवांषद्व्रागायं व्यु
षा अस्तातुषस्यं तुवां उडुसत्ते पारुत्तचेष्ट प्रतिवं च व्युषाः प्रतित्तचां॥५॥३॥

प्रत्युषद्व्रागायं विद्रावक्तुणादरो द्रावक्तुणं हजागतं तु युवां नरावों पं च युनीषेष्ठी
राष्ट्रो वारुणं हरयन्त्र स न प्रशुभ्यु वर्मला पाराविमो च नी मौषु पं च गायत्रे जग सं
तं प्रवीर्या सत्त वाय यं खेड्य श्वमाद्विवुक्ताः कुविदं गो वा योपं च शुक्तिं च
ष्टावें द्राग्ने लियं वां द्वादरा गायत्रे सत्तानुकृष्टपूर्व खोदसाषद्वारस्वं तं तु तती

सर्वानुकूल्यासरस्यते एव हुतप्रगायः प्रस्तारपोक्तिः परास्त्तस्त्रीगायत्रः सरस्यतेव इदं संभाद
 ॥२७॥ वाहैस्य स्मर्त्येदीनं तत्त्वीकान् यम्यावेद्य ब्राह्मणस्य स्मै अव्यर्थः सत्त्वा लक्ष्यतां सा
 परो वेद्य वंतु रामसेऽग्नश्च तिस्त्रीन् सर्वतः ॥२८॥ इति स्तुः परमार्जिनं तु राम
 न्यापत्त्येगायत्रे द्वितीया पादनि च देते कुशारआग्ने दोष रथं द्वासु शृणु तद्वाद
 इकान्तः संबत्सरं दरान् र्जुन्तु तिः संदृष्टान्मंडुकां सुखान् धार्वाय्यान्
 तु बिंजा सोमायं चायि कं प्रामो त्रैश्चो ज्ञाते रात्रा मिरा पत्रायं पद्मसत्तवाचा रात्र
 जगत्सएकविंशीत्रिवायं रथो चाकादशीनारुती वद्दराम्भा च तु इत्याकामे रात्र
 यों देव्यकादस्यं सान्तुष्टु न वमीद्वा दग्धीत्रिपादती सोम्यः सत्तदं रामा ॥२९॥

एव एष मीषो कृश्यावेद्यो प्रवर्त्तयेति चतुर्स्त्रे द्योमानो रक्षश्च त्यप्ते रात्रन आशोकं तरो
 द्वि-र्खः पृथिव्यं तरिक्षे द्यो रितिर्देवतः परं गायत्रं प्रागाज्वन्त्रे र्संषिष्ठ्या नुक्तगोत्रः
 प्राज्ञस्याकाण्डो एमं सेऽलंकारित्वा च तु स्त्रीरात्रे द्यातिथिमेध्याति थो लेद्रवाहं
 तं द्विप्रगायादिद्विजिद्यु वेत्तमायं द्वचं त्रयोपरथं संघोरः सन्मानं तुः कष्वस्य ग
 उत्तरामगांह्यायो अश्यासं जोमः स्त्राभूत्वापुमानमृत्युनिष्ठ्ययेदानेदत्ता
 स्तुहस्तुहीनिचतुर्स्त्रमिरात्मानं तुष्टावै पत्नी चास्यां गिरसीशश्वती पुंस्त्रमुप
 तम्येनैव प्रीतां स्यात्तुष्टावै देवसो द्विचत्वारिं रात्रे द्यातिथिरो द्विगिरसंश्व

सर्वानुप्रियमेष्यः सादवो जुट्टवंत्साम्याने धातियिर्दिभिंदो दृष्टनंतु लघीपद्मचतुर्थं ग
 ति मैथ्यातिथिः प्रागाधं वेन्दु खाप गो छहती औत्ताः कारकाणस्याकल्पा
 ॥२१॥ ज्ञोदानस्तुतिर्विदिष्ये काइवातिविकृत्योत्तः पुरउपिष्ठगतः कुरुणस्य वा
 नस्तुतिस्त न्यूर्वीश्वतस्तः लोः ल्यो वा ॥६॥ उत्तरादेकान्तवेत्तारिं
 राहुज्ञात्रियरात्रिने द्विच्छुलन्तु वेत्तमेत्याः पेचाद्धीश्वेत्यकर्या
 द्वानस्तुत्तमहार्देषो दा वलारिं राहुस्त्रोत्पात्रिं चरम्यार्थम्यस्त्वरात
 नस्तुतिः त्रयद्वः पद्धिरात्मुनवेत्तानान्तमानस्त्रियेत्तासवेत्तआ ॥२१॥

श्वनेस्यानुष्टुमेत्वान्तनस्काराशकर्ण्येगायत्राप्रेचायाचतुर्थी
 छीचतुर्द्वयाद्येच छहत्यः पेचमीककुवंसाम्याघास्त्रिं दृष्टिरातुग
 लोयस्तः पद्मनगामोपश्यं द्वहतीमध्येत्प्रोतिस्तु दृष्टवास्त्रपेत्तिः प्र
 गायं स्तमन्त्रेदरावत्संआत्मेगाँत्रिंस्यात्रिस्तु बाघाप्रतिष्ठोपाघा ३३
 वर्द्धमानों ॥४०॥ इति पेचमास्तकसमाप्तः ॥ औं ॥ पद्मन्त्रमस्त्रं
 रात्पर्वत औपिष्ठहेतिं द्वः सुनेष्टुतारद्वौयदेष्टपेचीनाजोषु लभश्व

४८०। सुकिनोकाण्ड्यायजौतम्बनिसज्जोक्षिहेत्रसप्राजेष्टादशेरिविहरायाहिंचोनामगाधांते
 ॥२३॥ अद्विद्युधिकादिलमोक्षिहेत्रसप्राजेष्टादशेरिविहरायाहिंचोनामगाधांते
 मरिराग्नयेकानुवागाभ्यांधंहैपत्तुकाद्यप्रदीप्त्येककुप्रपत्तीत्रसदस्याद्यनस्तुतिम्भु
 त्वेतुक्षिहेत्रानुवागाद्यम्भागेतष्टिरात्माकृतां॥११॥ २॥ वपुद्युग्नोलद्युचित्वा
 स्यद्यनस्तिगत्यमाक्षिनंत्रिप्रगाथादिवहृत्यनुष्टुव्वकादश्यादेककुम्भाद्यजुपोतिष्ठाइकि
 ष्टिविश्वादिश्वमन्नावेयच्चऽग्नेयुक्तिः सखायस्त्वंचात्यः साधाम्भास्यवराद्यानस्ति॥
 उरस्यानुकुप्तुतावांचतुर्विमेवावनुगदशाम्भाद्यादित्वावेश्वद्विउपात्याद्यिग्नभारद्युवा॥
 यंचाप्यवाच्यद्वयांगिरसआक्षिनंत्रिशाद्यावायवारतः श्वाश्वतस्त्रोग्यायत्रिप्रद्युम् ॥२४॥

द्यो च विश्वमनुष्टुव्वक्षिकामनुवेवस्वलोकेश्वद्विउपागाधेयोप्रश्निएत्योपि
 लापुरउत्तिर्विभुद्दिराकश्योवारीचोद्देष्टेनाहृवश्चलुष्टुरुद्दहलनुष्टुवेयोयजाति
 द्युनांत्रियास्तवोयतमानप्रशोसाचयेत्यादिष्टचदपत्तेः शिष्टास्तदाशिषानुष्टुप्त्वनुष्टुप्त्वन्त्ये
 तेनवश्यनुष्टुप्त्वशमीपादनुष्टुप्त्व॥४२॥ २॥ प्रसतानित्रिनमेषात्तिथिविद्येष्टुकोनामेष्यात्ति
 थिविद्येष्टुकोनामेष्यात्तिथिविहितैत्रक्षणायत्रियकुष्टुवेतमेष्याहेष्टुलानीपातिथिरानुष्टुमेत्तचो
 त्यागायत्रस्त्वसहस्रवसुरोचिषागिरसोपश्यनज्ञिनाचतुर्विश्निः श्यावाश्वभावियनंमुपरि
 ष्टात्यातिथिष्टपत्तिमहापत्तेमवितामिसप्तशक्वरमहापत्तेष्टेमहापात्तमाद्यातिजगत्ता
 यज्ञस्यदरोडाज्ञमानिमस्त्वाशिनाभाक्तिआज्ञेयेमहापत्तेष्टेमहापात्तमाद्यातिजगत्ता
 द्युष्टुतीयाशक्येस्माऊषुदशबास्त्रस्त्वात्पद्धेजोनावात्रेष्टुममेत्यवात्त्वमाक्षिनमेष्ट

मरीनुक रसु दद्वान लिंगाद्विसु रुद्विज्ञान रुद्विग्रहसु कुमित्रिविश्वलिंद्विकुमादा अ
 23 लंद्विपृष्ठलिंदुरुद्विवामित्तरुद्विस्त्रिं श्राद्वशो प्र्यं सास अद्विकुमीतस्यपृथुस्त्रिवस्त्रदानभन्तुरा
 यापाद्विच्छेष्टकुम्भकुम्भत्यंचस्याद्वज्ञानुद्विद्विवरवरोत्तम्भन्तुरा अ
 पदाचत्तुर्विंशिकावृहुतीपियेतिकपध्याकुम्भकुशिकाङ्गुल्युपैरिष्टारहतीरहत्याविष्टपदान्तरारतिःसं
 क्लारवैक्षिग्नायत्रीपरिः प्रगाथोवायत्वं च गायत्रीद्विषद्वात्तकं वद्विर्द्वाप्रगायत्रीमहिवाद्वृन्ता
 वित्तजात्यजादित्यभ्योत्याप्यचोषसेपिमहापात्तस्वादा पैयानाप्रगाथो सोम्यत्रेष्टमन्तमीजगत्युगत्यन्ति
 प्रदद्वापद्वस्कण्वः प्रागाथं तांप्रसु शुतं पुरुष्यथामन्तोश्च, गुंयथामन्तीश्चुष्टियादुरुपमंत्यादित्प्यए
 तज्जतातरिष्यत्तोविश्वर्तिवैश्वद्वेवः प्रगायाम्भरीत्यचहशः प्रस्तॄष्टकस्यदानच्छुतिग्नियत्रंतुत्तीयं
 लेऽनुकुम्भोप्रजितेश्वपाप्याज्ञिसोशिष्टेक्षियुवंद्रवाचनुक्तिन्यामाभिमंत्रेष्टुमन्त्यमहित्तत्त्वेवैश्वदन्तमा २३

तदाहित

रामगिरि